

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914204499
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6914204499.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom 811 07 Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: L. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX W., P. XXX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátska kancelária 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 476,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote č. k. 9C/206/2014 - 94 zo dňa 05. 02. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť sumu 3,15 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,10 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku (III. výrok).

2. Okresný súd v tejto veci rozhodol viazaný právnym názorom krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý ako súd odvolací rozhodnutím č. k. 16Co/552/2016-84 zo dňa 20. 09. 2017 zrušil rozhodnutie okresného súdu č. k. 9C/206/2014-47 zo dňa 11. 05. 2015.

3. Konanie sa začalo podaním žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 610,87 eur s príslušenstvom, pretože žalovaný neuhradil zostatok úveru a splatné úroky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, ktorú sporové strany medzi sebou uzavreli dňa 11. 11. 2010. Okresný súd rozsudkom pre zmeškanie č. k. 9C/206/2014-47 uvedenej žalobe v celom rozsahu vyhovel, následne na čo žalovaný podal odvolanie v rozsahu rozhodnutia čo do sumy 476,87 eur s príslušenstvom. Odvolací súd po prejednaní odvolania napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 476,87 eur s príslušenstvom, zrušil a v tejto časti vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšku výroku (povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 134 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku) ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

4. Okresný súd následne v predmetnej veci vydal nový rozsudok č. k. 9C/206/2014 - 94, ktorým rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1 tohto uznesenia. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uzavretá úverová zmluva, z ktorej mal vzniknúť žalobcov uplatnený nárok, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), na ktorú sa zároveň vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch

a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). V danej súvislosti okresný súd po posúdení predmetnej zmluvy o úvere poukázal na nedostatok niektorých zákonných predpokladov. Uviedol, že zmluvné dojednanie, ktorým je dohodnutý údaj o ročnej úrokovej sadzbe, je v zmysle § 53 ods. 4 písm. a) OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje ani platné určenie RPMN a priemernej RPMN, pričom ide o základné údaje pre spotrebiteľa, aby mohol spoľahlivo posúdiť výhodnosť prípadne nevýhodnosť poskytovaného úveru. S uvedeným nedostatkom zákon č. 129/2010 Z. z. spája právny následok, pre ktorý sa spotrebiteľská úverová zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému poskytol.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 480 eur a z tejto sumy žalovaný žalobcovi zaplatil sumu 346 eur, žalobcov nárok tak predstavuje už len zaplatenie sumy 134 eur s príslušenstvom. Na zvyšnú sumu, ktorej sa žalobca v žalobe domáhal titulom poskytnutého úveru, nárok nemá. Predmetom konania po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom bola suma 476,87 eur, v ktorej časti odvolací súd vec okresnému súdu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na to, že nárok v časti sumy 134 eur bol žalobcovi priznaný už prvým rozsudkom č. k. 9C/206/2014-47 a keďže v tejto časti zostal rozsudok rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý, okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi už len sumu 3,15 eur, ktorá predstavuje dlžné poistné vyplývajúce z poistenia výdavkov dohodnuté v zmluve. Vo zvyšnej časti, o ktorej mal okresný súd opätovne rozhodnúť (476,87 - 3,15 eur), súd žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého súd trovy konania pomerne rozdelil podľa úspechu a neúspechu strán v spore. Súd priznaný rozsah nároku odôvodnil tak, že predmetom konania bola pôvodne suma 610,87 eur, z čoho bol žalobcovi priznaný nárok v celkovej výške 137,15 eur (134 + 3,15 eur), čo predstavuje úspech na jeho strane vo výške 22,45%. Žalovaného úspech bol preto vo výške 77,55%, pričom po odpočítaní jeho neúspechu vo výške 22,45 % čistý úspech žalovaného predstavuje 55,10%.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v rozsahu jeho III. výroku (o trovách konania) včas odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že nesprávnosť napadnutého rozsudku v uvedenom rozsahu spočíva v nesprávnom určení pomeru úspechu v konaní. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný mal v prvom konaní pred súdom prvej inštancie čistý úspech vo výške 55,10% a v konaní po odvolacom konaní, t.j. v druhom konaní pred súdom prvej inštancie mal žalovaný čistý úspech po zaokrúhlení vo výške 100%. Vzhľadom na uvedené, žalovaný odvolaciemu súdu navrhoval, aby rozsudok v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvého prvoinštančného konania v rozsahu 55,10% a nárok na náhradu trov druhého prvoinštančného konania v rozsahu 100%. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Voči žalobcovi si tiež uplatnil nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP, včas podané odvolanie prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (2).

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Žalovaný sa odvolal proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania, v ktorom priznal žalovanému nárok na ich náhradu (55,10 %). Odvolací súd po oboznámení sa so skutkovým

stavom a po preskúmaní rozhodnutia v napadnutom rozsahu musí konštatovať, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o rozsahu trov konania žalovaného, keď pri pôvodne uplatnenej sume 610,87 eur, z ktorej bol žalobcovi priznaný nárok v celkovej výške 137,15 eur predstavujúci celkový úspech vo veci vo výške 22,45 % pri žalobcovi a 77,55 % pri žalovanom, dospel k záveru, že rozsah, v ktorom mal žalovaný v konaní úspech, predstavuje 55,10 % (77,55 % - 22,45 %).

12. Okresný súd správne rozhodol o nároku na náhradu trov celého konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí postupom podľa § 255 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd sa preto aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti plne stotožňuje s výrokom a dôvodmi napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v ktorom bolo rozhodnutie napadnuté, a odvolanie žalovaného tak považuje za nedôvodné.

13. Keďže sa žalovaný svojím odvolaním proti časti výroku, ktorým súd ukladá povinnosť zaplatiť žalobcovi 3,15 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a časti výroku, ktorým súd žalobcu vo zvyšku zamietol, nedotkol, odvolací súd napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu nepreskúmaval a ponechal nedotknuté.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, a preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ale keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).